

שיעור ריקוד

מחגת מארל סנט ג'רמו

בית
לז'יטו
דונון פיוט פרישמו

שיעור ריקוד

מאת מארק סנט ג'רמן

משתתפים:
תום חגי אבר
מירב שיהם סנגא

נעה אברהם שחקנית ורקדנית
נעמה גלבוט שחקנית ורקדנית
טל נאור שחקנית ורקדנית

תרגום **אלי ביז'אווי**
בימוי, תנועה ועריכה מוזיקלית **מירי לזר**
עיצוב תפאורה **שני טור**
עיצוב תלבושות **שירה וייז**
עיצוב תאורה **זיו וולושין**
עיצוב וידאו ארט **עמית בן-שושן, אמיר טל**
עוזר במאי **עידו שנון**

הצגה ראשונה: 27.9.2019 | משך ההצגה: שעה וחצי ללא הפסקה

להסתכל על אחרים מבפנים ועל עצמנו מבחוץ

הסיפור הזה מתחיל במשככי כאבים. לסנגא מתנפץ חלום חייה - להיות רקדנית. לאבר מחכה ההתמודדות המתגרת של חייו - ללמוד לרקוד. הם מגיעים זה לזו כל אחד עם כאבו, כל אחד עם מגבלותיו - ומגלים שההתמודדות המשותפת - טובה יותר, מלמדת יותר ומנחמת יותר. אך מעל לכל הם מגלים - שהם מתמודדים עם אתגרים גדולים הרבה יותר מאלה שחשבו, וששיעור הריקוד הזה - הוא שיעור לחיים.

סנגא ואבר - כשני צדדים של אותו המטבע - משלימים בעיני צדדים שיש לכולנו בנפש. בחדר החזרות גילינו יחד עד כמה שתי הדמויות דומות זו לזו ולכל אחד מאיתנו; מומחים אומרים שלאוטוטיסטים חסרה היכולת להסתכל על אחרים מבפנים ועל עצמם מבחוץ. ובכן - גילינו שזה נכון לעתים גם לגבי ניוירטיפיקלים, כמונו. השאיפות המקצועיות שלנו, החלומות הגדולים שלנו, האופן בו אנו הופכים אוכסיסיים לדבר - לעתים גורמים לנו להיות מרוכזים כל כך בעצמנו, ולהזניח צדדים רגשיים ובין-אישיים החשובים לחיינו באותה המידה.

הרקדניות הקסומות מספרות בגופן את סיפור האובססיה הזו. הן הן - החלום שהתנפץ. ובזכות המפגש הלא-קונבנציונלי בין סנגא לאבר, והתהליך שהם עוברים יחד בשותפות גורל, בהכלה ובחמלה - מתאפשר להם ולכולנו - לבחון את החלומות שלנו ואולי - לתור אחר חלום חדש.

לא יכולתי לבקש שותפים טובים יותר למסע המופלא הזה. כבימאית החוקרת את נבכי הנפש של הדמויות וכמעצבת תנועה המנסה לגלם את הנפש בגוף - כל משתתפי הפרויקט הזה נתנו לי פתח כה נדיב לעולמם ואפשרו לי להתנפץ לתוך הסיפור הכל כך רלוונטי לי ולכולנו; לשאול דרכו שאלות, להביע דרכו מחשבות, להגשים דרכו חלומות. אז תודה לכם שותפיי, על שאפשרתם לי ולכל מי שיצפה בכם מעתה - להסתכל עליכם מבפנים ועל עצמנו מבחוץ.

מירי לזר, הבימאית

"יש לי סוג של אוטיזם שנקרא 'אספרגר'"

"יש לי סוג של אוטיזם שנקרא 'אספרגר' מנסה אבר להסביר את עצמו לסנגא שכנתו הרקדנית, "אבל איגוד הפסיכיאטריה האמריקאי החליט שזה כבר לא קיים אז הם ביטלו את הסיווג", והוא מוסיף "אין שני אוטיסטים זהים. כל האספים - זה שם קיצור - שונים זה מזה"...

כבר ב-1944 תיאר בגרמנית רופא ילדים אוסטרי בשם הנס אספרגר, ילדים בעלי קשיים בהשתלבות חברתית. הוא קרא לסוג האישיות שהראו "פסיכופתיה אוטיסטית" - הפרעת אישיות המאופיינת בכידוד חברתי. ילדים אלה הראו קושי ניכר בתקשורת לא מילולית, למשל בהחזקת קשר עין, בהבנה ושימוש במחוות גופניות (ג'סטות) ובמימיקה. יכולת דלה להבנת אמפתיה, נטייה לעשות אינטלקטואליזציה של רגשות, וכן נטייה להשתמש בסגנון דיבור ארכני, לא קשוב ופורמלי מדי, שאינו תואם את הסיטואציה או את גילם.

רק ב-1981 קיבלה עבודתו של אספרגר הכרה בעולם, והשם "תסמונת אספרגר" הפך להיות שם האבחנה הרשמי של אלה שהפיגו סימפטומים דומים לאלה שתיאר. התסמונת הוכנסה רשמית, כחלק מקבוצת לקויות תקשורתיות בשם "הפרעת התפתחותית נרחבת (PDD)", לספר האבחנות של האגודה הפסיכיאטרית האמריקאית ה-DSM, המקובל לשימוש בכל העולם וגם בישראל.

תסמונת אספרגר הוגדרה ב-1994 כמגבלה נויורולוגית התפתחותית המתבטאת בעיקר בקשיים באינטראקציה חברתית ורגשית, בהתנהגויות, פעילויות ושטחי עניין חזרתיים וסטריאוטיפים, ללא קשיים בולטים בהתפתחות השפה, אך עם פער משמעותי בין היכולת הקוגניטיבית והפוטנציאל המילולי, לבין התפקוד בחיי היומיום.

ב-2013 בוטלה ההגדרה של תסמונת אספרגר כתסמונת נפרדת והיא אוחדה עם חלק מקבוצת הלקויות התקשורתיות תחת השם הכולל "תסמונת הקשת האוטיסטית (ASD)". קיים עדיין ויכוח בין אנשי המקצוע האם נכון היה לשייך את תסמונת

אספרגר לתסמונת הכוללנית הזו. בנוסף רבים מאד מהבוגרים שאובחנו בשעתו כבעלי תסמונת אספרגר מתנגדים לשינוי.

כפי שמסביר אבר לסנגא, לא כל "האספים" מתנהלים באופן זהה, אך ישנם מאפיינים עיקריים דומים איתם הם מתמודדים:

קשיים באינטראקציה חברתית ורגשית. הם מתקשים ביצירת קשרים בינאישיים וחברתיים. מתקשים בהבעת רגשותיהם, ובהבנה ולקחה בחשבון של רגשות, מחשבות ורצונות הזולת. הם מתקשים בפענוח קודים חברתיים. הם עלולים לטעות בפירוש סיטואציות חברתיות ולהתייחס אליהן באופן לא מתאים. קשה להם להסתגל למצבים חדשים ולשינויים.

קשיי תקשורת. לבעלי התסמונת יכולות מילוליות טובות, אולם לעיתים קרובות השפה שהם משתמשים בה היא תבניתית, פורמלית מדי ואינה תואמת את הסיטואציה. הם מתקשים בהבנת ביטויים דו-משמעיים, מטפורות ודקויות לשוניות וכן שפה מופשטת. יש להם קשיים בהבנת תקשורת לא מילולית (שפת גוף, מחוות, מימיקה ואינטונציות), ומשום כך הם עלולים להגיב לסיטואציות שאינם מבינים באופן מוגזם ו/או לא הולם.

התמקדות מופרזת בתחומי עניין צרים ולעתים גם יוצאי דופן. אופן החשיבה שלהם נוקשה ותבניתית. הם יכולים להתמחות בתחום מסוים, הרבה בזכות הזיכרון המעולה שלהם והתייחסותם לפרטים. התמחות ייחודית כזו יכולה להיות פתח לשיקומם, ולעיתים אף להוביל לקריירה מדעית או אמנותית יוצאת דופן.

סרבול מוטורי קל ורגישויות חושיות. הם מראים נוקשות גופנית מסוימת המשפיעה על היציבה והתנועה שלהם במרחב. הם לעיתים קרובות בעלי רגישות שמיעתית, ראייתית ומגעית גבוהה באופן שמקשה עליהם את ההתנהלות במקומות הומים או פתוחים.

אבר מבקש משכנתו סנגא שתלמד אותו לרקוד אך נראה ששניהם לומדים כאן שיעורים אחרים על החיים.

ניצן זרחי

עידן - מכון טיפולי התפתחותי
www.idan-clinic.com

למדתי דבר או שניים

מוזר שדווקא בדידות היא גורם מאחד. נשמע כמו אוקסימורון. אבל בעצם מאד הגיוני.

אני מאמין שהיא קיימת בכלנו והיא אחד המנועים הכי פעילים בהתנהגות שלנו במעשים ובהחלטות. או אולי הפחד ממנה...

המחזה מפגיש בין שתי דמויות שמאמינות שהן מקבלות את הלבד של עצמן אך לאט לאט הן יבינו שאולי לא באמת...

ואולי הדרך היחידה להצליח לקבל את הבדידות באמת, לקבל את זה שהיא תמיד שם, זה לקבל לצד זה שאנחנו לא רוצים להיות לבד, שזה מפחיד. וכמו בחיים כך במחזה, יכול לפעמים להגיש חסד נעים, שמקל על הכאב והפחד בבדידות, חסד של יחד.

אבר, כפרה עליו, מאמין שהוא לא צריך קשרים רגשיים, כי הרי המנגנון הזה, של רגש, עובד אחרת אצלו, לא כמו אצל אנשים רגילים.

הוא חי בעולמו, שואף למטרותיו ובדרך נתקל לפעמים במכשולים נירוטיפיקלים שצריך לעבור, כמו למשל שצריך לרקוד בטקס של העבודה כי זה מה שמצופה ממנו. המכשול הזה הופך למטרה ואבר חייב לצלוח אותה, מה שמפגיש אותו עם סנגא שנעולה בבדידותה גם היא. המפגש הזה מציב בפניהם אפשרות לשינוי, שינוי שיוולד מההכרה שאנחנו לא רוצים להיות לבד... אבל שינוי דורש אומץ.

העבודה על אבר היא לא כמו שום דבר שיצא לי לעשות לפני. נדרשנו, מירי, מירב ואני, להבין לעומק את צורת החשיבה הייחודית של אבר, שממנה סנגא לומדת על עצמה ומתוך יחסיהם גם הוא על עצמו...

וגם אני למדתי דבר או שניים, ואבר ישאר בראש שלי כיועץ נאמן שרואה את הדברים בצורה ברורה ומתמטית, כשהרגש שלי עולה על גדותיו ומתפרץ...

תום חגי

שיעור לחיים

נקודת ההתחלה של סנגא היא חד משמעית - כן. אני רקדנית וזהו. אם אני לא ארקוד יותר, אני לא שווה כלום. במפגש שלה עם אבר, השכן המוזר, היא לומדת שהנפש הפצועה, חשובה יותר מהרגל הפצועה וזקוקה לטיפול ולתשומת לב. המרוץ אחר הדבר שאני בטוחה שמגדיר אותי, הוא מטעה, הוא מסיט מהדבר החשוב באמת - ההשלמה, שתוביל אותי להיות מאושרת, שהרי זאת מטרה נעלה בחיי. להיות אישה שלמה ועוצמתית כמו למשל, וונדרוומן, זה לא רק להצליח לעוף, אלא זה גם להודות שאני אישה עם מכלול של תחושות רגשות וכישרונות, ושהפחד לאהוב משהו אחר, הפחד משינוי - הוא מעכב. החיים דינאמיים וכל שינוי הוא בעצם התפתחות.

סנגא נותנת שיעור ריקוד לאבר - ומקבלת שיעור לחיים. שיעור בסובלנות, באהבת השונה, בהכנה שכולנו יצורים מוזרים ולכולם הזכות לחיות כשוויים בעולם הזה.

אני מודה לאבר ולסנגא על מערכת יחסים שהתחילה מקצועית והפכה אישית, שלימדה אותי הרבה על האישה שאני רוצה להיות, אישה חזקה וקלילה, ששינויים מאתגרים אותה. וונדרוומן, אבל אמיתית.

עכשיו, אפשר לעוף.

מירב שירום

סיימתי לקרוא את המחזה ונשמתי עמוק. היה ברור לי שאני עומדת בפני סגירת מעגל, שזה הולך להיות תהליך חזרות מרגש ומיוחד וכשאכנס לנעלי הריקוד של סנגא קווין (אגנס אבל הפוך) אני ארגיש בבית.

תמיד חלמתי להיות רקדנית. מגיל 6 השקעתי את חיי בריקוד, סטפס, ג'אז, פלמנקו, בלט מודרני וקלאסי, והיפ הופ. הצטיינתי בכלום והיה נדמה לי שהמסלול שלי ברור וידוע מראש וכל מה שאני צריכה זה להמשיך להתמיד ולחזק משמעת כמו רקדנית אמיתית. בשלב מסוים איבדתי איש שהיה יקר לי, שסימל בשבילי את הריקוד ומשם... התנפץ לי החלום והתחלתי לוותר על הפנטזיה... ואז התאהבתי במשחק. במיוחד אהבתי להיות דמות ולספר את הסיפור שלה. עד היום בתפקידי השונים בתיאטרון, הדמויות שגילמתי היו רחוקות ממני, אבל סנגא - זאת אני. זה הסיפור שלי. מצאתי את עצמי מדברת כמוני, מצחיקה כמוני, כואבת כמוני וניתנה לי פה הזדמנות לפתור שאלה שריחפה מעל ראשי במשך שנים: האם הכישרון שלי מגדיר אותי? סנגא הגיעה אלי בול בזמן והפכה לשותפה בתהליך האישי שלי, שמתעסק בין היתר בשאלה, מי אני? אם ייקחו ממני את הכישרון, את הדבר העיקרי שאני בטוחה בו - האם יש לי עוד מה להציע? האם העבודה שסנגא כנראה לא תרקוד יותר בחיים אומרת שעדיף לה לא לחיות יותר?

"הריקוד הוא כנפיים, הוא ציפורים והמראות לעולמים"

סטפן מלרמה, "בלטים"

להבין רגשות של עצמם ולהכיל רגשות בכלל קשה להם, ולכן הם מתקשים מאד בתקשורת חברתית. במחזה הזה דווקא סנגא נדמית כ"אוטיסטית", היא זו שסגורה ומסוגרת בפני העולם בעקבות הפציעה שלה ומאבדת אמון ביכולותיה ובעצמה, וכשאבר מתפרץ לחייה, היא מנסה להדוף אותו והוא אינו מוותר. היא מרוכזת בעצמה, בפציעה שלה, אינה פנויה לקשר עם העולם, זאת בדומה לאוטיסטים השקועים בעולמם שלהם.

הפנייה של אבר לסנגא מאלצת אותה לצאת מעצמה, לתת מעצמה לאחר, ובכך שולפת אותה מעצמה ומשיבה לה את התחושה שהיא אהובה ושיש לה מה לתת גם כרקדנית פצועה. בתהליך שמתרחש ביניהם, מתחולל שינוי. סנגא מצליחה לקבל את הפציעה שלה דרך הקשר שנוצר ביניהם בעיקר גם באופן הלא מילולי, דרך הריקוד, דרך הגוף, ודרך תנועות הגוף מתחוללת (שוב מהשורש ח.ו.ל) תנועה נפשית בכל אחד מהם.

המחזה מפגיש את כל אחד עם עצמו, סנגא עם הפציעה שלה, עם התוכניות שנקטעו ועם הפגיעה הנרקיסטיסטית שבאה בעקבות הפגיעה הפיזית. התחושה היא תחושה של חוסר אמון וייאוש מעצמה, הסתגרות בפני העולם, חוויה שאולי דווקא אבר עם המגבלות שלו יכול להבין טוב יותר מאחרים.

שיעורי הריקוד מתפתחים לקשר של אהבה וזאת דווקא דרך המוזיקה והגוף, ודרך הבנה שהיא לא תמיד מילולית אלא מעבר למילים. אבר מחזק את סנגא, מהווה לה מקור לחיזוק שיש לה מה לתת, שהיא רקדנית טובה ואהובה, וסנגא מצידה נותנת לאבר אמון ביכולתו להכיר גם דברים חדשים שעד עכשיו היתה לו אלרגיה אליהם, "תותים", אבל אולי "התותים" הם מטאפורה לבני אדם? ושקשר אנושי יכול לרפא ולחולל שינוי אמיתי.

פול ולרי הפילוסוף הצרפתי כתב על הריקוד כך: "כיוון שהריקוד הוא בגדר תנועה וסופו כרוך תמיד בקטיעה שרירותית, הריהו מופת לתנועת השינוי המתמשכת של האקט האומנותי".

ובהמשך הוא כותב: "הרקדנית מלמדת אותנו, באשר לצעידה, לדעת את עצמנו קצת יותר טוב". ואמנם בסוף המחזה סנגא ואבר יודעים את עצמם טוב יותר.

קרן קפילן פסיכואנליטקאית, פסיכולוגית קלינית
www.psychologia.co.il

איך צומחים ממשכר? איך עוברים שינוי? המחזה "שיעור ריקוד" מפגיש אותנו הצופים עם שני אנשים שונים בתכלית - סנגא, רקדנית פצועה מדוכאת שאינה בטוחה שתוכל אי פעם לחזור לרקוד, ואת אבר - השכן שלה שמעיד על עצמו בעל תסמונת אספרגר, על הרצף האוטיסטי. אבר נכנס לחייה של סנגא בבקשת עזרה - ללמוד לרקוד לקראת אירוע. המחזה נפתח במוזיקה, אולי כמין הכנה לכך שגם החיבור בין אנשים תלוי הרבה מאד במוזיקה המחברת בין שני אנשים. אומנות הריקוד קשורה קשר עמוק למוזיקה ומקצב. ואמנם במהלך המחזה שזורה המוזיקה והריקוד זה בזה. המוזיקה והריקוד אפשרו מאז ומתמיד דרך תקשורת בין בני אדם ואף אפשרות של ריפוי ושינוי מצב רוח. ווילפרד ביון, פסיכואנליטיקאי בריטי טען שבכל מקום שבו שני אנשים נפגשים, תיווצר סערה רגשית. המפגש בין אבר לסנגא מעורר סערה רגשית המאפשרת לשניהם לעבור שינוי במהלך המחזה.

המחזה עוסק בשאלה - איך מחוללים שינוי וקבלה של פגמים? בעברית המילים "מחול", "התחוללות" ו"מחלה" נגזרות מהשורש ח.ו.ל. המחזאי מפגיש בין אבר שיש לו מגבלות רגשיות ותקשורתיות עם סנגא הרקדנית דרך המחול. אוטיזם אינו מחלה כפי שאבר מסביר לסנגא באחת הפעמים, אבל זו הפרעה רגשית, שיש בה מגבלות ליצירת קשר ויכולת אמפטיית וזיהוי רגשות של אנשים אחרים.

באופן פרדוקסלי, נדמה שהמחזאי משחק עם המשמעות העמוקה של אוטיזם. האוטיסט בדרך כלל נעול בעולמו הפרטי ואינו פנוי לתקשורת אנושית. תקשורת אנושית מעוררת בו סערה וחרדה רבה ולכן הוא מתכנס בתוך עולמו הפנימי או נצמד לחפצים במקום לתקשר עם אנשים. היכולת

פסקול שיעור ריקוד

בעריכת מירי לזר

LCD soundsystem

New York I Love You but You're Bringing Me Down

Chapelier Fou

Les octaves brises, Temps Utile

Grandbrothers

Start from Innocence

Wild Cherry

Play That Funky Music

Stephen Sondheim (Company)

You Could Drive a Person Crazy

Shawn James

That's Life

Frank Sinatra

That's Life

David Byrne

Glass, Concrete & Stone

GoGo Penguin

Kamaloka, Branches Break

Jon Brion

Wilson Titles, He Really Needs Me,
Norman Tries to Keep it Cool,
Delphine coule à pic,
Père et fils, Hope?, Reconcile

לא להיות לבד

המחזה "שיעור ריקוד" עוסק ביחסים בין-אישיים, במשמעות החוויה הגופנית בתוך הקשר, וביכולת הקבלה העצמית וקבלת האחר באמצעות המפגש התנועתי. אבר וסנגא, נפגשים לראשונה במסגרת מערכת יחסים שאינה סימטרית: אבר הוא, לכאורה, האדם הזקוק לעזרה, וסנגא נמצאת בעמדה של מי שיכולה לסייע וללמד. אולם, ככל שהיחסים ביניהם מתפתחים, מתבהר כי גם סנגא זקוקה לחיבור משמעותי לאדם אחר, ואבר מעניק לה עוגן רגשי חיוני. התפתחות היחסים בין הדמויות מתאפשרת בזכות המפגש התנועתי ביניהן, כאשר שפת הגוף מהווה ערוץ תקשורת חלופי לשפה המדוברת או הכתובה. הגוף הרוקד, אשר מתייחס לגופו ולתנועתו של האחר השותף לריקוד, הוא מימד מהותי של הנפש, ולא ניתן להפריד ביניהם, כפי שהתרבות המערבית נוטה לעיתים לעשות.

מרגע לידתו האדם חווה את העולם והסובבים אותו כראש ובראשונה באופן לא מילולי, באמצעות גוף, מגע, מבט ותנועה. ואכן, כעשורים האחרונים אנו עדים להכרה גוברת במשמעותם של הגוף והתנועה בקרב אנשי מקצוע וחוקרים העוסקים בתחומי הטיפול הנפשי. ההבנה כי לגוף יש תפקיד מרכזי בהתפתחות הנפשית, כפיתוח הקשר והתקשורת, בכניית העצמי ובתפיסת היחסים הבין אישיים מובילה לפיתוח גישות טיפוליות מבוססות גוף, כגון טיפול באמצעות תנועה ומחול. בגישה טיפולית זו, התנועה משמשת ככלי להיכרות עם החוויה האישית והבין אישית, והגוף הוא אמצעי חשוב ומפת דרכים אל ידע אשר לא פעם חסום לשפה הדבורה. גם בעבודה עם אנשים שאובחנו כנמצאים על הרצף האוטיסטי, בדומה לאבר, המעיד על עצמו כי הוא "אספרגר", המטפלת בתנועה "משאילה את גופה" לתהליך, כאשר היא נעה עם המטופל בהתאם לדפוס התנועה שלו. חווית ההצטרפות והתנועה המשותפת מאפשרת למטופל להכיר ולפתח תחושה של העצמי הגופני שלו, ותחושה זו תתמוך בהמשך בצמיחה בתחומים אחרים של התפתחות רגשית ויכולות תקשורת בין-אישית.

חשוב לציין כי בניגוד לתפיסה הרווחת אודות "שפת גוף", אין מדובר במילון אוניברסאלי ואחיד המשותף לכל בני האדם, או אפילו לבני אותה תרבות, אלא בשפה אישית ופרטית, כאשר לכל פרט רפרטואר אישי של תנועה רגשית וסיפור משלו. ניתן להבין כל תנועה, מחווה, הבעה והתנהגות גופנית רק במסגרת ההקשר הפרטי והסובייקטיבי של האדם ויחסיו עם הסביבה.

המחזה ממחיש לצופה את תהליך שבו נולדת אמפתיה, הבנה עמוקה של תחושות ורגשות הזולת, מתוך המפגש התנועתי. כיום התגבשה הסכמה כי אמפתיה מעוגנת במידה רבה בחוויה גופנית וכי הדהוד גופני-תנועתי עשוי להוביל ל"שביל הזהב", לנקודה שבה מתקיים החיבור הרגשי בין שני אנשים נפרדים ושונים. כפי שאנו רואים ב"שיעור ריקוד", כאשר השיח מתרחש בין שני גופים נעים, נוצרים רגעים של אמפתיה המתבטאים דרך הגוף והקשר התנועתי. המוצא מן הייאוש הפרטי של כל אחת מן הדמויות, הנמצאות לכאורה במקומות שונים לחלוטין, מבוסס בעיקר על רגעים אלה. לא ניתן לבנות את דימוי הגוף ללא התייחסות של אחרים לגופנו. במחזה, התבוננות עצמית מתאפשרת דרך עיני האחר, וכך גם היכולת לשוב ולבנות דימוי גוף מפורק לכדי גוף אורגני, שלם ומאוחד.

התנועה המשותפת והכנות ביחסים מאפשרת לדמויות במחזה למצוא מחדש את העצמי שלהם, ועם זאת - כפי שהם מבטאים זאת בפשטות בעת פרידתם - לא להיות לבד. דומה כי דברים אלה הם תמצית התובנות העולות מן הריקוד המשותף ומהדהדות בנפש גם לאחר סיומו.

מאת **ד"ר מאיה וולקן**, מטפלת בתנועה ראש התוכנית לטיפול בתנועה בסמינר הקיבוצים

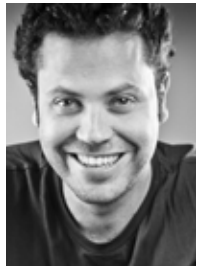

מארק סנט ג'רמן מחזה

מחזאי, תסריטאי וסופר אמריקאי. בין מחזותיו: *Freud's Last Session, Becoming Dr. Ruth* and *Best of Enemies*. **קמפינג עם הנרי טום** (פרס לוסיל לורטל ופרסי מעגל מבקרי חוץ), *The God Committee*, ועוד. כתב קומדיות מוזיקליות ביניהן: *השפתונים המופלאים*, *המתנות של מגי*, *Johnny Pye and Jack's Holiday*, *Stand by Your Man*. היה שותף לכתיבת התסריט לסרט *Duma*. ביים והפיק את הסרט התיעודי **הכלב שלי** בהשתתפות ריצ'רד ג'יר, לין רדגרייב ובילי קולינס. כתב את ספר הילדים עטור הפרסים *Three Cups*. חבר באגודת הדרמטורגים, באגודת הסופרים של מזרח ארהב ואמן עמית באגודת הבמה של ברינגטון.

אלי ביז'אווי תרגום

בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. בין תרגומיו - בתיאטרון בית ליסין: *טרטיף*, *אוצר יקר*, *לצאת מהארון*, *חיית מחמד*. בתיאטרון הקאמרי: *סיפור הפרברים*, *בית ספר לנשים*, *קברט*, *רומיאו ויוליה*, *דבר מצחיק קרה*, *אותלו*, *שורת המקהלה*, *שגעון המוזיקה*. בתיאטרון הבימה: 1984, *הקמפן*, *יחסים מסוכנים*. בתיאטרון באר שבע: *הורים אינמיים*, *רומיאו ויוליה*, *פיאף*, *שחק אותה סם*. *טירונוט בלוז*. בתיאטרון המדיטק: *שנה עם צפרדי וקרפד*. בתיאטרון המסחרי: *בילי אליוט*, *היפה והחיה*, *כלוב העלזים*, *אוליבר!*, *Avenue Q*. בתיאטרון הספרייה: *מלחמת טרויה לא תפרוץ*, *בדלתיים סגורות*, *אאיזה*, *תשוקה*, *גיקיל והייד*, *משחקי חופשה*. סלה יורם לוינשטיין: *ליצנים של אלוהים*, *אל נקמות*. כתיבה - בתיאטרון המדיטק: *לא דובים ולא יער*. אריה הספרייה. בימוי - בתיאטרון באר שבע: *פיאף*. בתיאטרון הקאמרי: *תעלת בלאומילך* (עם גורי אלפי). בתיאטרון הספרייה: *תשוקה* (סונדהיים), *בדלתיים סגורות*, *היפה והחיה*. בבית צבי: *אנדורה*, *השגחה עליונה*, *ספון ריבר*. בקולנוע: כתיבת התסריט *לבנונת*, סרטו של איתן פוקס. זוכה פרס על כתיבת הליברטו *לאדיפוס משפט האלים*, פסטיבל עכו 2000. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום על שם עדה בן נחום לשנת 2014 על תרגומו לטרטיף. זוכה פרסי התיאטרון הישראלי - מתרגם השנה 2015 על תרגומו לרומיאו ויוליה, מתרגם השנה 2016 על תרגומו להורים אינמיים. מתרגם השנה 2017 על תרגומו 1984.

מירי לזר בימוי, תנועה ועריכה מוזיקלית

בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון מחול בסמינר הקיבוצים (2009) ובוגרת מצטיינת דיקאן בתואר שני בתכנית הבינתחומית לאמנויות באוניברסיטת תא (2015). כבימאית, ביימה את ההצגות *קרוב יותר* בתיאטרון הקאמרי (2019); *אין סוף* בתיאטרון הבימה (2017) - זוכת פרס אלה דן; *שמונה חצי* בביהס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים (2017); *25* בשיתוף עם מאור זגורי (2010) - זוכת פרס ההצגה המצטיינת וציון לשבח על בימוי בפסטיבל עכו) אשר הציגה גם בצוואת, בהבימה ובסן דייגו; *DIZTANZ* בצוואת (2010); *POLAROID* בביהס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים (2011), שהציגה בתיאטרון הבימה, בתיאטרון תמונע ובפסטיבל התיאטרון הבינל בבלארוס (זוכת פרס הכוריאוגרפיה). בין הצגותיה ככוריאוגרפית וכעורכת מוזיקלית - בתיאטרון בית ליסין: *אנשים*, *מקומות ודברים*. בתיאטרון הבימה: *עלובי החיים*, *פרידה*, *לבד בברלין*, *יחסים מסוכנים*, *המלט*, *יהוא*, *הסוחר מונציה*, *נתתי לה חיי*, *מישהו ימות בסוף*. קופרודוקציות בין תיאטרון הבימה ותיאטרון הקאמרי: *הילד חולם*, *המורדים*, *שלוש אחיות*, *אישה בורחת מבשורה* (זוכת פרס פינקל), *חשמלית ושמה תשוקה*, *הכיתה שלנו* (זוכת פרס התיאטרון לשנת 2014). בתיאטרון הקאמרי: *קרומ*, *מקבת*. בתיאטרון גשר: *רוח התיאטרון*, *פציעות קטנות*. באופרה הישראלית: *לנוע בלי לזוז* בשיתוף תזמורת המהפכה. בתיאטרון תמונע: *אבסינטי*, *המחברת הגדולה*. בתיאטרון צוואת: *בתולים*, *הרדופים* (זוכת פרס קיפוד הזהב 2013), *הומאז'*, *תירגמה ועיבדה* לבמה את *שמונה חצי* מאת פדריקו פליני ואת *קרוב יותר* מאת פטריק מארבר. עורכת מוזיקלית ומעצבת פסקול לקולנוע וסדרות טלוויזיה, ביניהן *זגורי אימפריה*, *ויקי ואני*, *ואז הגיע ילד*. מנחה סדנאות תיאטרון-מחול ומוסיקה לתלמידים ומורים, ומורה לבימוי בביהס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים.

שני טור עיצוב תפאורה

בוגרת המסלול לעיצוב במה בסמינר הקיבוצים, במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות על שם משה שטרנפלד ומלגת הצטיינות מטעם קרן קיסריה. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה/תלבושות - בתיאטרון בית ליסין: *אפס ביחסי אנוש*. בתיאטרון הלאומי הבימה: *מישהו ימות בסוף*, *אושרי*, *המחזמר על פי שירי דני סנדרסון נתתי לה חיי*. בתיאטרון הבימה בשיתוף תיאטרון הגלוב בלונדון: *הסוחר מונציה*, *אדם לא מת סתם*, *המאהב*, *הקמפן סיפור פשוט*, *אין סוף*, *אמא אמרה שאסור*, *סימני דרך*, *זרים מושלמים*. קופרודוקציה עם תיאטרון חיפה: *איש חסיד היה*. בתיאטרון חיפה: *בת המלך*, *מיץ מיץ לימונדה*, *הלילה השנים עשר*. באופרה הירושלמית: *כך עושות כולן*. בתיאטרון הקאמרי: *קרוב יותר*. בתיאטרון החאן: *האדרת*, *הפרקליט*. באנסמבל הרצליה: *בשר גבירותיי ורבותיי*. בתיאטרון נוצר: *חסד*. כמו כן עיצבה הצגות ילדים רבות בתיאטרון אורנה פורת: *לשמור על הכדור*, *הנחשול*, *מרק כפתורים*, *תיאטרון פצפון*, *טופלה טוטריטו*, *אפקט הפרפר*, *מולאן*. בתיאטרון הקיבוץ: *האוצר שבהר*. בתיאטרונטו הצגות ילדים: *אבא אחר*. בתיאטרון המדיטק: הפקת המחול *סיפורי אלף לילה ולילה*. בתיאטרון השעה: *ביקור מולדת*. בתיאטרון מופע: *אולי פיל*. בתיאטרון ארצי לילדים ונוער: *הקיץ שלי*, *צירלי ציאפלין*, *תמונה של מדינה*. בתיאטרון גושן: קופרודוקציה עם להקת המחול *ענבל חלום יעקב והכל פתוח* - שירי נעמי שמר. בסמינר הקיבוצים: *בית מטבחים 5*, *ווייצק*, *הומאז'* הפקת תיאטרון המחול *פולאריד*. בתיאטרון תמונע: *המחברת הגדולה*. בפסטיבל עכו 2010: 25 - זוכת ההצגה המצטיינת. בצוואת: *הרדופים* והפקת התיאטרון מחול *Distanz*. בפסטיבל ישראל בדימונה: *שלא יער*. זוכת פרס היוצרת המבטיחה לשנת 2014 על שם אלה דן של תיאטרון הלאומי הבימה. זוכת פרס התיאטרון הישראלי בתחום עיצוב הבמה לשנת 2014.

שירה וייז עיצוב תלבושות

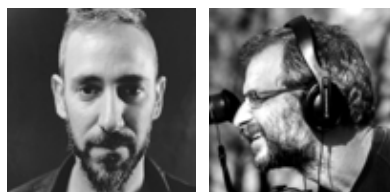
בוגרת בית הספר לעיצוב במה רקפת לוי, במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל. למדה עיצוב ותפוסל תיאטרון בבובות בהנחיית אלן רקואן, פריז, ובוגרת לימודי תיאטרון פיזי, זאק לקוק, פריז. מעצבת תלבושות, מסיכות ואביזרים. עיצבה לאופרה, תיאטרון ומחול. בין עבודותיה - באופרה הישראלית: *נישואי פיגרו*. בתיאטרון חיפה *הלילה השניים עשר*. בתזמורת הפילהרמונית הישראלית: *מעשה בשלושה אגוזים*. בלהקת המחול ורטיגו: *סאני סייד אפ*. במדיטק *לא דובים ולא יער*, *הקץ של התיאטרון* בתיאטרון אורנה פורת: *פרצוף חמוץ*. בתיאטרון גושן: *ואן וגן*. בתיאטרון הארצי לילדים ולנוער: *הקוסם מארץ עוץ*. זוכת פרס פסטיבל חיפה להצגות ילדים, פרס הבמה לילדים ולנוער ופרס קיפוד הזהב.

זיו וולושין עיצוב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון. בין עבודותיו - בתיאטרון בית ליסין: *מלאכת החיים*, *סיפור ישן חדש*, *הר לא זז*, *הוא הלך בשדות*, *הקומה השלישית*, *מלך הכלבים*, *הסודות*, *הים הכחול העמוק*, *משרתם של שני אדונים*, *אוסלו*, *לילה אחד מרקוביץ*, *קופסה שחורה*. בתיאטרון הבימה: *החוטם*, *כוכב יאיר*, *ארץ חדשה*, *הסוחר מונציה*, *לא אשנא*, *השבועה*, *הקמפן*, *אלוהים מחכה בתחנה*, *חשמלית ושמה תשוקה*, *יהוא*, *עשר דקות מהבית*, *יחסים מסוכנים*, *קוריולוס*, *סיפור פשוט*, *לבד בברלין*. בתיאטרון חיפה: *משהו למות בשבילך*, *בומרנג*, *זוג פתוח*. בתיאטרון גשר: *החיים בשלוש גרסאות*, *המחברת הגדולה*, *רוחך העפיפונים*, *חוות החיות*. בתיאטרון באר שבע: *הכל בגן*, *חבלי משיח*, *רק אתמול נולדה*, *בין חברים*, *הצהה מגונה*, *רומאו ויוליה*, *פרק ב'*, *הרוכל ומוד*, *גרין מייל*. בתיאטרון יפו: *אח אח בום טראח*, *סיפורי ילגמיש פרס התאורה*, *פסטיבל חיפה 2003*, *2004*, *אישה בחולות* פרס התאורה, *קיפוד הזהב 2006*. בתיאטרון אורנה פורת: *הקסם של אורנה* פרס תאורן הצגות ילדים. בתיאטרון נוצר: *ערבה* פרס התאורה, *קיפוד הזהב 2012*. במדיטק: *המכשפה בבית ממול* פרס התאורה, *פסטיבל חיפה 2012*. זוכה פרס התיאטרון הישראלי 2016 על עיצוב תאורה להר לא זז.

עמית בן-שושן, אמיר טל עיצוב וידאו ארט

יוצרי וידאו, בוגרי המחלקה לקולנוע במכללה האקדמית ספיר, המתמחים באמנות חזותית. פרויקטים משותפים - בתיאטרון הקאמרי: *קרומ*. בתיאטרון החאן: *חלום ליל קיץ*. *Found And Lost* - Alice בסמינר הקיבוצים. *Distanz* - בצוואת. מפיקים קליפים מוזיקליים, בין היתר לאמנים: *ארז לב-ארי*, *פטריק סבג*, *יובל דיין*, *עידן עמדי* ורבים נוספים.

תום חגי אבר

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2011. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין: מלך הכלבים, הירשת, לילה אחד מרקוביץ'. בתיאטרון באר שבע: גלילאו גלילי, טירונות בלוז, חבלי משיח, איזה יופי, רוחות, הצעה מגונה, רומיאו ויוליה, גרין מייל, חתונת הדמים, עפיפונים, הורים איומים. בתיאטרון האינקובטור: מה שחשוב באמת. בתיאטרון המדיטק: לא דובים ולא יער. בטלוויזיה: אורים ותומים, תא גרדין, המגיפה, משפחה טובה, מלאך של אמא, כבודו. בקולנוע: יונה. זוכה פרס התיאטרון - השחקן המבטיח על תפקידו בטרונות בלוז.

מירב שירום סנגא

בוגרת בית הספר למשחק יורם לוינשטיין, 2009. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון באר שבע: רק אתמול נולדה, דונה פלור נשואה לשניים, המון רעש על לא כלום, איזה יופי, שחק אותה סם, קופמני, קן הקוקייה, פרח השכונות, המערה של סלמנקה. בתיאטרון הבימה: לילה אחד באפריקה, שלמה המלך ושלמי הסנדלר. בתיאטרון הקאמרי: אופרה בגרוש. בתיאטרון חיפה: בילי שוורץ, פיטר פן. בתיאטרון אורנה פורת: הקסם של אורנה. בטלוויזיה: הכל הולך, אחת אפס אפס, האתגר הגדול, פאודה, נחמה. בקולנוע: אוסטרליה שלי. זוכת פרס התיאטרון הישראלי לשחקנית הטובה ביותר על רק אתמול נולדה. זוכת פרס שחקנית המשנה הטובה ביותר בתיאטרון ילדים ונוער על הקסם של אורנה.

שחקניות ורקדניות

נעה אברהם

בוגרת בית הספר למחול רב תחומי ותיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. רקדה ב-BOXERWOMAN, קוריאוגרפיה: נועה זוק. RunWay, קוריאוגרפיה: ניב שינפלד, אורן לאור ועוד.

נעמה גלבו

בוגרת תואר ראשון בתיאטרון מחול וחינוך, והוראה, סמינר הקיבוצים תל אביב. רקדנית, מורה למחול ומדריכת פילאטיס. מגמת מחול והדרכה בארבע בסוכנות היהודית.

טל נאור

בוגרת תואר שני בחינוך מיוחד במכללת לוינסקי, ותואר ראשון במסלול מצטיינים בהוראת מחול במכללת סמינר הקיבוצים. רקדנית, מורה לבלט קלאסי, מחול מודרני, גיל הרך ופילאטיס. רקדנית באנסמבל דה-דוריס ביצירה מדרובה מאת דורין כהן ניסן. רקדה בלהקה של מיכל וולף, אנימטו של נדן בומר, פרויקטים מאת מאיה מכלל ועוד.

לקוחות בית ליסין מאושרים יותר

זה היום שלכם! קיבלתם הצטרפות
למועדון הלקוחות ללא עלות (במקום 40 ש"ח)

מתחם מתנות
ייעודי לחברי המועדון

10% הנחה
בכל קנייה

הטבות ופינוקים
לתאריכים מיוחדים

הנחות משתנות
בכל חודש

- קוד הטבה: 1018130019

לא סיימנו, יש הדרן - **קבלו 15% הנחה**
בקנייה ממגוון הזרים והסידורים בהצגת מודעה זו

- קוד הטבה: 1018130020

ZER/4U

המבצע למימוש בסניפים ובמוקד | אין כפל מבצעים | תקף בהצגת קוד קופון | ט.ל.ח

ללקוחות
כל הבנקים

פיקדון אננס

עם ריבית מעולה שמטפסת ועולה

סוזי טובי
מנהלת לקוחות
מזרחי-טפחות

פיקדון אננס החדש נותן לכם ריבית מעולה, שמטפסת ועולה ולא תלויה בריבית במשק.
וזה עוד לא הכול, בפיקדון אננס אפשר לעזוב באמצע התקופה
ועדיין ליהנות מהריבית הגבוהה.

מזרחי טפחות

לפרטים נוספים חייגו 8860*

סכום הפקדה מינימלי בפיקדון: 50,000 ש"ח. סכום הפקדה מקסימלי בפיקדון: 10,000,000 ש"ח. החל מתום 3 שנים ממועד ההפקדה, משיכה בכל יום עסקים. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת וללא הודעה מוקדמת. פרטי ההצעה המחייבים הינם בהתאם לתנאי הפיקדונות ובכפוף אליהם. מיסוי - חייב במס בשיעור של 15% ליחיד (שיעור המס כפוף לשינויים על פי דין).

CARELINE

המסקרה
הנמכרת
ביותר!

BE BOLD

מסקרה עם מברשת ייחודית המגיעה לכל ריס וריס, גם לקטנים ביותר...
מברשת סיליקון זעירת ממדים • מעניקה נפח, אורך וברק במשיחה אחת • היפואלורגנית

להשיג ברשתות הפארם, באתר CARELINE.CO.IL ובאפליקציה

היאחזתו, חתומה

רפרטואר 2019-20

מחזאות ישראלית

לילה אחד, מרקוביץ'
מחזה ישראלי חדש
מאת יואב שוטן-גושן
ועירד רובינשטיין
עפ"י ספרה של
איילת גונדר-גושן
בימוי: עירד רובינשטיין

אינטימיות
מחזה ישראלי חדש
מאת רוני קובן
בימוי: אמיר וולף

משפחה חמה
מאת ענת גוב
בימוי: רוני פינקוביץ'

היורשת
מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון
בימוי: אלון אופיר

שבעה
מאת שמואל הספרי
בימוי: כפיר אזולאי

עבדאללה שוורץ
מחזה ישראלי חדש
מאת רמי ורד
בימוי: רוני פינקוביץ'

אפס ביחסי אנוש
קומדיה מוזיקלית
מאת אורן יעקובי
עפ"י סרטה של
טליה לביא
בימוי: עידו רוזנברג
מוזיקה: עילי בוטנר

קופסה שחורה
מאת ובבימוי חנן שניר
עפ"י ספרו של
עמוס עוז

בעלת הבית
מחזה ישראלי חדש
מאת שלומית ארנון
בר-לב וליאת פישמן לני
עפ"י ספרה של
נעה ידלין

סינית אני מדבר אליך
מאת סביון ליברכט
בימוי: ציפי פינס

מחזאות בינלאומית

מר גרין
מאת ג'ף בארון
תרגום: עידו ריקלין
בימוי: נתן דטנר

שיעור ריקוד
מאת מארק סנט ז'רמן
תרגום: אלי ביז'אווי
בימוי: מירי לזר

דברים שאני יודעת
מאת אנדרו בובל
תרגום: דורי פרנס
בימוי: משה נאור
בשיתוף תיאטרון חיפה

רשת שידור
מחזה מאת לי הול
עפ"י תסריט מאת פאדי
צ'יפסקי
תרגום: אבישי מילשטיין
בימוי: אילן רונן

משרתם של שני אדוניים
מאת קרלו גולדוני
נוסח עברי: ניסים אלוני
בימוי: אודי בן משה

בעין הסערה
מאת פלוריאן זלר
תרגום: דורי פרנס
בימוי: כפיר אזולאי

כמו ציפורים
מאת ווג'די מועוואד
תרגום: אלי ביז'אווי

תיאטרון בית לסינן

מייסודה של ההסתדרות הכללית. פועל בסיועם של: משרד התרבות והספורט, עיריית תל-אביב-יפו

רח' דיזנגוף 101 תל-אביב

טלפון: 03-7255300 קופה: 03-7255333 פקס: 03-5241333 www.lessin.co.il

ידידים (4,500 ש"ח)

מייסדת אגודת הידידים
ג'ני ברנדס ז"ל

**יו"ר אגודת ידידי התיאטרון
הילה רהב**

**מנהלת אגודת ידידי התיאטרון
יפה ענתבי**

**רכזת אגודת ידידי התיאטרון
מיה גרניט שבא**

מייסדים

(12,000 ש"ח ומעלה)

- אלי ליאון עו"ד
- ארליך עדי ואמית
- ברנדס ג'ני ז"ל וחנינא
- גולדמן סיגל ואמיר
- דותן ורדה ובעד
- דנקנר אורלי ונוחי
- הורביץ דליה ואלי ז"ל
- זהר נילי ואלי
- חזדורוב פארה ועופר
- חכים דורית וקרמר שלמה
- סוקטלי ד"ר עדנה
- מלצר דורית וארז
- סגל נטע
- פדרמן ליאורה ומיכאל
- פרופר סוזי ודן
- צלרמאיר מיכל ומיכאל
- רכבי מיכל יובל
- שגיאה לייזיקה ועמי
- שטיינרלינג סוזאנה
- שקד שושנה וישעיהו
- 3 תרומות בעילום שם
- תרומה מיוחדת לכבודה של ג'ני ברנדס
- לזכר בטי וולטר ארצט
- In Memory of Betty and Walter Artzt
- קרן בטי וולטר ארצט
- The Betty and Walter Artzt Foundation
- אגודת ידידי תיאטרון בית ליסין
- נוסדה באפריל 2006
- לפרטים ולהצטרפות: טל. 03-7255338

- הערי עדי ועמיר הלפן אלי
- המבורגר חנה וגדעון
- המבורגר חנה וגדעון
- הראל אורה וד"ר אביקם
- הרטמן אסתי ואלקס
- הרציאנו ד"ר לורט
- וולטש טלי ועמוס
- וולס שירי ועידן
- וורטהיים דרורית
- יוסמן ברוהיה ודודי
- זלמן אייל
- זוגלובק מרים ודפנה
- זליגסון חני
- זקש רעומה ועופר
- זרביצקי אורה ויוסי
- חכמי יוסף
- חנן פסיה ורו"ח אריה
- חשין רות ומישאל
- טולידאנו נירה
- טייג דר פרידמן חיים
- טייק עירוניה ודוד ז"ל
- טיסונה נעמי ושלמה
- טמיר ענת
- טפר קארן וגיל
- יבל וקנאטי יהודית
- יונס חנה ואלי
- יפו עליזה ופרופ' אריאל
- כהן מאיר וגילה שטיין
- כהן רוברט
- כץ מיירי ואופיר
- כצמן שלי וחיים
- כרמון ציפה ואריק
- לב שניידר יעל ובצלאל
- לביני ציפי ונפתלי
- להב דורית והלל
- לוי אילנה ואבי
- לוי חוה וגולדנברג ארמנד
- לוי רחל ויצחק
- לוי אבי
- לוי תמר ויוחנן
- לוסטרינק אורנה ואוהן
- לוקץ' יסמין ואורן
- ליבאי דוד, פרופ'
- לימון גילה וצביקה
- לין יהודית ועו"ד אוריאל
- לנדאו ליאורה ואלי ז"ל
- לנדאו ציפי ויגאל
- לנדסמן גלית ויוסי
- לסט רותי וגבי
- מאור גליה ויהושע
- מאיר נילי ושי
- מאיהוביץ אילנה
- מולכו שלומית ויצחק
- מטלון רותי וניסו
- מילנר נאוה
- מירצקי אילונה
- מיתר ג'וזיאן (צביה)
- מיתר עופרה
- מנור נורית ויואב
- מנור רות ויצחק
- מקוב ישראל
- מחגל ג'וזיאן אפרת
- מוסבאום יהודית ורמי
- מוסבאום שרית ורן
- נופך מוחס מימי ואיציק
- נמרודי רותי ועופר
- סאמט ורדה וחיים

- סגול טובה וסמי
- סגול לינה ויצחק
- סגל מרשה ומיכאל
- סוארי עדיה ופרופ' יצחק
- סטיבה אורה ואיתן
- סטון נורית וישה
- סלונים תמי ואורי
- סלע יהודית ואביאם
- סלע שרה ופרופ' מיכאל
- סמירה בתיה
- עופר ליאורה
- עופר רותי
- עוזרי מיירי
- עידן רוחה ועודד
- עמית טובי ופרופ' עמי
- ענבר יהודית ואורי
- פדני ענת ובני לזכרם של
- פדני מלווינה ואורי
- פדרבוש שלי וליאור
- פדרמן רותי ועקי
- פדרמן רן וגולדמן יסמין
- פורר מיכל ודוד
- פשינסקי דפנה ואמיר
- פיאור חנה
- פינס עודד
- פישר ד"ר אלי
- פישר דפנה וגדעון
- פנאן מיירי
- פרי אסתר ויעקב
- פרי נאוה
- פרידמן נירה ואבי
- פרלוק אורנה וד"ר חיים
- פרנקל ענת ושמואל
- פרס גילה וחמי
- פרשקו דליה
- צ'חנבר יוסף
- צפרתי חגית וניסים
- קונדה ציפי ואפרים
- קלגסבלד יעל ודורי
- קצין יהודית רותי
- קראוס אגט וד"ר ברנדיאק נפתלי
- קרובינר קרן וגדי
- קרוביניל דוד וד"ר שמואל ז"ל
- רבינ דליה
- רדו חנה רותי
- רהב הילה ורני
- רוגובין קובי וניר נעמי
- רוה תמי ויהודה
- רוטלי נילי ואיר
- רוטר אתי וגבי
- רויכמן מיירי ואבי
- רו אסתר
- ריכטר יהודית וקובי
- רפפורט אסף וכרמל ציפי
- רפפורט עירית
- שביט (סטריקס) רינה ואילן
- שבתיא אנה ועופר
- שורק איל נורית
- שחר זרבה ואריה
- שטייר ישראל ואינשטיין אבי
- שטרואלר בת-שבע
- שיימן דניאלה ודן
- שסטוביץ אורנה ויוני
- שפיליטר אראלה ודניאל
- שפירא עמוס וחלי הלוי
- שרם יוכי
- שרמיסטר יגאל ויוטוס הנית
- תאומים עירית ומשה
- תרומות בעילום שם 21

להצגה זו

מנהל הצגה:
ארז שפר
מנהלי במה:
מתיאס סטוליאור/
נביל טאפש
תאורה:
ניסים דלריה/זאב
נבון
הגברה:
רו בליצבלאו/
יוסיל בד'קו

עוזרת למעצבת התפאורה: נועה האגר
קולה של דודה לין: מיקי קם
דמות בודיאו: יניב לוי
תודה ל: ניצן זרחי - יעוץ מקצועי
דר יעקב אלוש - תפנית אורטופדיה

שחקני התיאטרון לעונת 2019-20 (לפי סדר א' ב')

- יונה אליאן-קשת
- אביב טפיאור
- נעה אברהם
- חווה אורטמן
- מגי אזרזר
- נופר אליהו
- נעמה אמית
- ריימונד אמסלם
- אלה ארמון
- אפרת בוימלד
- יניב ביטון
- נעה בירון
- מור בן-דוד
- נמרוד ברגמן
- לירון ברנדס
- דור ברנדס
- דריה ברנע
- ששון גבאי
- דניאל גד
- דיאנה גולבי
- לימור גולדשטיין
- עדי גילת
- נעמה גלבע
- אנה דוברוביציץ
- דוד דלית
- גל דורנפלד
- תיקי דיין
- טל דינינו
- שירי הוברמן
- רוברט הניג
- אלירן הרוש
- אסף הרץ
- אופיר וייל
- מעין יוסברג
- שלמה ושינסקי
- ענת וקסמן
- קרני וקסלר
- יעל וקשטיין
- עדי זאק
- אשלי זימברג
- תום חגי
- עודאל חיון
- מור חנון
- יורם טולדנו
- יעל טל

מנהלת התיאטרון: ציפי פינס
דרמטורג התיאטרון: אבישי מילשטיין

סמנכ"לית תפעול:
אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש:
יוסי זיידוביץ

מנהל כספים:
יחיאל לוסקי

מנהלת הפקות ותפעול:
כנרת צור

יעוץ משפטי:
עוד נחום פיינברג
עוד מיכל רוזנבוים
עוד עמית מנור

חברי ההנהלה הציבורית

- דר דב תמרי - יור
- ערן אברהמי
- פרופ' ניב אחיטוב
- איל ארד
- רמי בן-גל
- עו"ד גיל בר-טל
- אופירה יוחנן וולק
- אריה מנדל
- אריאל קפון
- מירי רובינו
- עו"ד יחיאל שמיר

מנהלה

מנהלת לשכת מנכל: ענת נתנזון
מנהלית מח' מכירות: עירית סוחוביציץ
דוברות ויחסי צבור: זיהה סידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
מנהלת מכירות חוץ: נועה דקל
מחלקה חינוכית: רועי שולברג
מנהלת מח' מנויים: אבישי מור
מחלקת מנויים: דורית מוסבי, מאיה סברוב
מכירות בית: סימי, מאירסון, יהודית רוקבן, סוניה שפירא
מרכזת תפעול המחלקה הטכנית ומשאבי אנוש: נגה חליף
מנהלת חשבונות ראשית: מרב כהן
חשבת שכר: לורה מולדצ'סקי
מח' הנהלת חשבונות: זוהר פורמן, טלי חובב
מנהל מח' שיווק טלפוני: תומר שגב
מח' שיווק טלפוני: רוני בן רימון, בתיה גמליאל, יפית רייסמן, בלה לוי, ציפי לסינגר, מרים כספי, עשור, טל פורטנו, מיכאל פרג, אורן פרי, רם קציר, שרון ראובן, יורי שכנבויץ
מנהל ייצור: רמי דקל
אביזרים: יהודית בולקיאור
מנהלת מח' הלבשה: מיכל אלוני
מליבושות, רוקוויזיטיות, פאניות:
פאניות ראשית: אולגה מטאסיס,
ג'ני אדלרבוים, מאיה גיא, ולריה גלזמן,
נטלי חתוכה, דנה כהן, יעלה מירוז,
ענבל מאיר, לידיה סמנוקובסקי,
אסיה נלן, אולגה פרגמן, אלונה קומינה,
ליאורה רון, יוליה שמילוב, ארינה שפיצר
אב הבית וממונה בכיחות: יצחק סלחג' הכהן

DANCING LESSONS

by **Mark St Germain**

Translated by **Eli Bijaoui**

Director, Choreographer & Music Editor **Miri Lazar**

Set design **Shani Tur**

Costume Design **Shira Wise**

Lighting Design **Ziv Voloshin**

Video Art **Amit Ben Shushan, Amir Tal**

Assistant director **Ido Shanon**

Cast

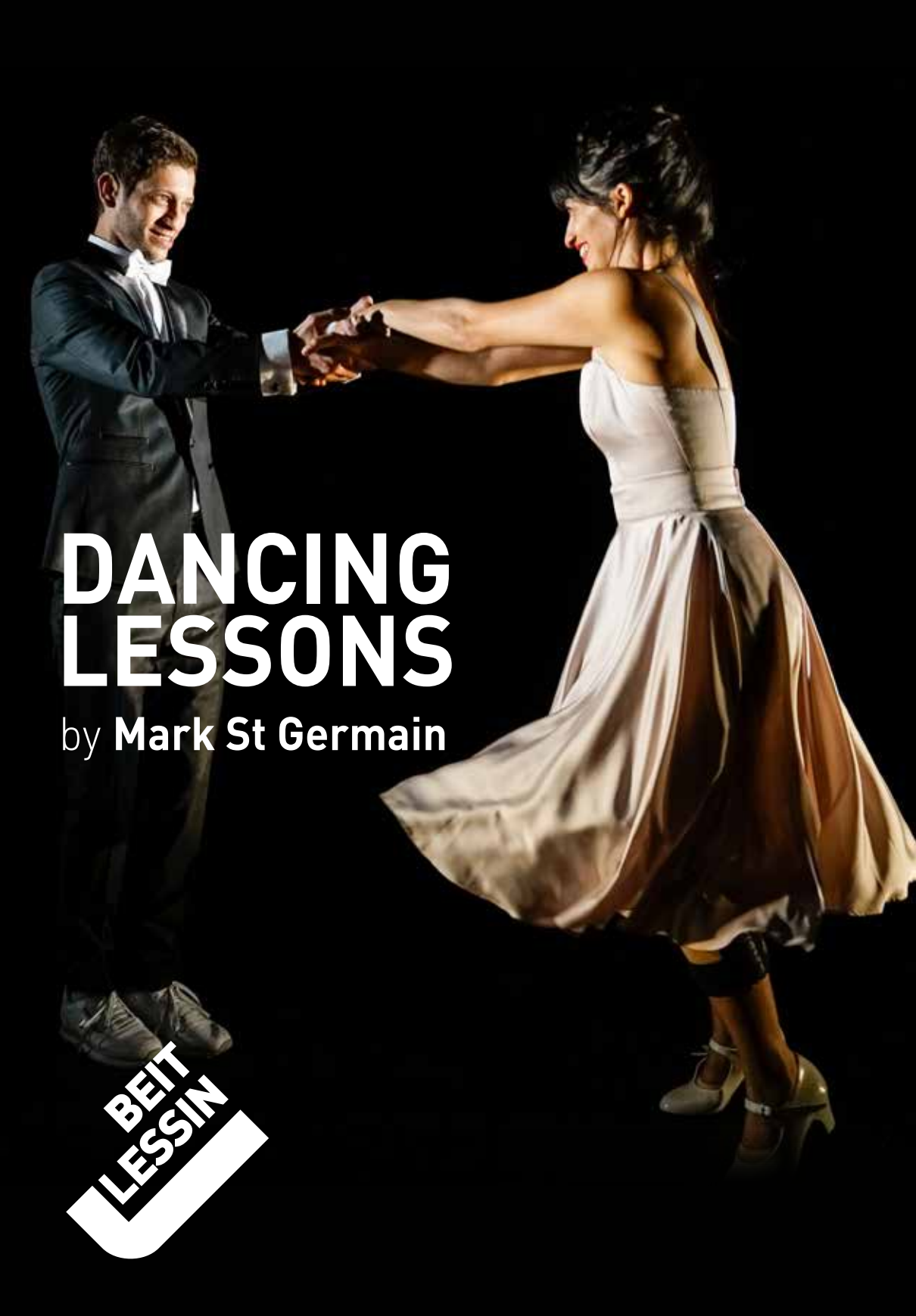
Tom Hagi Ever

Meirav Shirom Senga

Noa Avraham Dancer

Naama Gilboa Dancer

Tal Naor Dancer

DANCING LESSONS

by Mark St Germain

**BEIT
LESSIN**